

సమైక్య ఆంధ్రప్రదేశ్ సమతుల అభివృద్ధి

వేద వాఙ్మయంలో ఆంధ్ర జాతి ప్రసక్తి ఉన్నది. ఉమ్మడి మద్రాస్ రాష్ట్రంలో భాగంగానున్న తెలుగు ప్రజలు తమ జాతీయ ఉనికిని వ్యక్తీకరిస్తూ తెలుగు ప్రజలను సంఘటిత పరుస్తూ జాతీయ స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో సముచిత పాత్రను పోషించే లక్ష్యంతో ఆంధ్ర మహాసభ అను సంస్థను నెలకొల్పారు. దేశభక్త కొండా వెంకటప్పయ్య పంతులుగారు దీనికి ఆధ్యుడు. ఈ విధంగా చరిత్ర పుటలలో గుర్తించబడిన ఆంధ్రజాతి ఒక ఉద్యమంగా ఎదిగింది. ఆంధ్ర రాష్ట్ర అవతరణ నినాదంతో విజృంభించింది.

సుమారు 200 సం॥ల క్రితం వరకు ఈనాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ మొత్తం తెలంగాణా అను పేరుతో పిలవబడింది. ముస్లిం పాలకుల క్రింద ఉండిన కర్ణాటక, మరట్వాడ ప్రాంతాలతోపాటు ఈ సువిశాల తెలంగాణా కలిసి ఉండేవి. తెలుగువారి సాంస్కృతిక కేంద్రాలైన కాళేశ్వరం (తెలంగాణాలోనిది) శ్రీశైలం (రాయలసీమలోనిది) మరియు ద్రాక్షారామం (సర్కారు జిల్లాలోనిది) మూడు సుప్రసిద్ధ శివాలయాలు. ఈ మూడు లింగాల మధ్య భూభాగం “త్రిలింగ”గా నామకరణం పొందింది. ఉర్దూ భాషలో ఉచ్చారణ ఫలితంగా “తెలంగాణా” అని పిలువబడింది. ఇక్కడి ప్రజలు మాట్లాడే భాష పేరుకు సరిపడే విధంగా అనగా “తెలుగు” భాషగా పేరొందింది. ఈ పేరు కూడా ఉర్దూ భాషలో “తెలంగీ”గా వక్రీకరించబడినది కూడా.

కాబట్టి ‘ఆంధ్ర’, ‘తెలంగాణా’ అను పేర్లు ఒకే ప్రాంతానికి చెంది ఒకే భాష మాట్లాడి, ఒకే సాంస్కృతిక పరంపరకు సంబంధించి ఉన్న ఒకే నాణేనికి రెండు పార్వాలు. చరిత్రలో నైజాం నవాబు బ్రిటీష్ వారికి అమ్ముకోవడమో, తాకట్టు పెట్టుకోవడమో జరిగినందున సుమారు రెండు వందల సం॥ల క్రితం సర్కారు జిల్లాలు, రాయలసీమ జిల్లాలు తెలంగాణా మాతృక నుండి భౌగోళికంగా బ్రిటీష్ వారి ఆధీనంలో మద్రాస్ రాష్ట్రంలో చేరిపోయినవి. తర్వాత స్వాతంత్ర్యానంతరం అమరజీవి పొట్టి శ్రీరాములు త్యాగఫలంగా ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్ర అవతరణ జరిగింది. 1956లో భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాల కొరకు జరిగిన ఉద్యమాల ఫలితంగా, హైదరాబాద్ సంస్థాన విచ్ఛిత్తి జరిగి విశాలాంధ్ర లేక ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరించింది. బానిస బంధనాలలో భాష, సంస్కృతి సంప్రదాయాలను కూడా పరిరక్షించుకోలేని తెలుగుజాతి తిరిగి ఐక్యతను సాధించింది. సామ్రాజ్యవాదం, రాచరికాల ఉక్కుపాదాల క్రింద నలిగిపోయిన తెలుగు

ప్రజలు తరతమ తేడాలతోనున్న వెనుకబాటునాన్ని తొలగించుకోవడానికి సమైక్య పరిపాలనను సాధించుకున్నారు. 1956 నవంబరు 1 నుండి ఆంధ్రప్రదేశ్ తెలుగు ప్రజల జీవితంలో నూతన అధ్యాయంగా నిలుస్తుంది.

ఇటువంటి చారిత్రక ఒడిదుడుకుల కారణంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని 23 జిల్లాలు ఆర్థిక, సామాజిక, అభివృద్ధి క్రమంలో ఒకే విధంగా లేవు. అభివృద్ధిలో లేక వెనుకబాటుతనంలో తరతమ తేడాలు చాలాకాలం వరకు కొట్టవచ్చినట్లుగా ఉండినవి. పాలకవర్గం చిత్తశుద్ధితో వెనుకబడిన ప్రాంతాలపై ప్రత్యేక ఆసక్తి చూపించిన సందర్భాలలో, ఆయా రంగాలలో అభివృద్ధి సాధ్యపడ్డది. అలాకాని సందర్భాలలో అభివృద్ధి కుంటుపడిపోవడం, నత్తనడక నడవడం జరిగింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత 3 దశాబ్దాల వరకు ఏకధాటిగా పరిపాలించిన కాంగ్రెస్ పార్టీ అనుసరించిన రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక విధానాల కారణంగా అసలు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర అభివృద్ధి వేగం అత్యంత దారుణంగా ఉండింది. రాష్ట్ర సగటు ఉత్పత్తి పెరుగుదల రేటు ఏనాడు 2 నుండి 3 శాతానికి మించలేదు. ఉత్పత్తి శక్తులు పెరగకపోవడం ఉత్పత్తి-ఉత్పాదకతలు నామమాత్రంగా పెరగడం వలన మానవాభివృద్ధి జరగలేదు సరికదా పెరుకుపోయిన ప్రాంతీయ అసమానత తగ్గిపోలేదు. పేదరికం పెరిగింది. వాస్తవం ఈ విధంగా నుంటే తెలంగాణా ప్రాంతానికి సంబంధించిన కాంగ్రెస్ నాయకులే, కాంగ్రెస్ పాలకులే తెలంగాణా వెనుకబాటుతనానికి ఆంధ్ర పాలకుల పక్షపాత విధానాలు ఇక్కడి నిధులను వెచ్చించకుండా ఆంధ్ర ప్రాంతానికి తరలించినారనే అసత్యపు ఆరోపణలు చేయసాగారు. తెలంగాణాలో ఏర్పడిన ఉద్యోగ అవకాశాలను ఆంధ్ర ప్రాంతం వారు హస్తగతం చేసుకున్నారని, ఆ తర్వాత ముఖ్యంగా 1969లో డాక్టర్ మర్రి చెన్నారెడ్డిగారి నాయకత్వంలో ప్రత్యేక తెలంగాణా రాష్ట్ర ఉద్యమాలు నిర్వహించబడినవి. ఉద్దేశపూర్వకంగానే వెనుకబాటుతనానికి ఉన్న ఆర్థిక, రాజకీయ కారణాలను కప్పిపుచ్చి ప్రాంతీయతత్వాన్ని రెచ్చగొట్టడం జరిగింది. వేలాది యువతీ యువకుల్ని పోరాటంలోకి ఆకర్షించి వందలమంది ప్రాణాలు బలికొనడం జరిగింది. చివరకు తమ స్వంత కాంగ్రెస్ పార్టీ నాయకత్వ కుమ్ములాటల ద్వారా పదవులు సంపాదించుకొని ప్రజలను నట్టేట ముంచడం జరిగింది. కీర్తిశేషురాలు అప్పటి ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ అప్పటి ముఖ్యమంత్రి కీర్తిశేషులు శ్రీ బ్రహ్మానందరెడ్డిగారిని ముఖ్యమంత్రిపదవి నుంచి తప్పించడం, వేర్పాటు ఉద్యమ నాయకుడు కీ॥శే॥ శ్రీ మర్రి చెన్నారెడ్డి గార్ని ఉత్తరప్రదేశ్ గవర్నర్ గా చేయడం, తెలంగాణావాసి శ్రీ పి.వి.నరసింహారావు గారిని ముఖ్యమంత్రిగా నియమించడం, ఆ తర్వాత వేర్పాటు ఉద్యమం శాంతించడం జగమెరిగిన సత్యం. కాంగ్రెస్ పార్టీవారు తమ పదవుల వేటలో కులతత్వాలతోపాటు అనువు దొరికితే పదునైన ప్రాంతీయతత్వాన్ని రెచ్చగొట్టే విద్యలో సిద్ధపాస్తులు.

ఆ తర్వాత కాలంలో కీ॥శే॥ ఎన్.టి.రామారావుగారి నాయకత్వంలోని తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చింది. శ్రీ ఎన్.టి.ఆర్. వెనకబాటుతనంతో, పేదరికంతో అల్లాడిపోతున్న తెలుగు ప్రజలలో నూతన చైతన్యాన్ని, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, ఆత్మగౌరవాన్ని పెంచడానికి అహరహం కృషిచేశారు. ఇటువంటి మానసిక పరిపక్వత రావడానికి ఆర్థిక, సామాజిక పరిపాలనా సంస్కరణల అవశ్యకతను గుర్తింపులోకి తెచ్చారు. కఠినమైన నిర్ణయాలు చేసి సంస్కరణలు చేపట్టకముందే తిరిగి కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకుంది. అప్పుడైనా రాష్ట్ర సమగ్ర అభివృద్ధిపై కేంద్రీకరిస్తూ సగటు ఉత్పత్తిని పెంచే ప్రయత్నానికి బదులు యధాపూర్వ కాంగ్రెస్ పార్టీ పాలనా సంస్కృతి వాతపడిపోయారు. అయిదు సం॥ల పరిమిత కాలంలో ముగ్గురు ముఖ్యమంత్రులు అనేకులు మంత్రిపదవులు సాధించుకున్నారు.

అధికార దాహం ఒక హేయమైన సంస్కృతిగా ప్రజలకు కండ్లకు కట్టినట్లుగా కనిపించింది. దానితో ప్రజలు కాంగ్రెస్ పార్టీని అసహ్యించుకున్నారు. తిరిగి తెలుగుదేశం పార్టీని, అధినేత ఎన్.టి.ఆర్.ను భారీ మెజారిటీతో అందలం ఎక్కించారు. తెలుగు దేశం పార్టీలో దురదృష్టవశాత్తు ఏర్పడిన నాయకత్వ లోపం ఫలితంగా ఎన్.టి.ఆర్ గద్దె దిగడం, శ్రీ నారా చంద్రబాబునాయుడు ముఖ్యమంత్రిగా పగ్గాలు చేపట్టడం ఆంధ్రదేశ రాజకీయ చరిత్రలో ఒక ముఖ్యమైన మలుపు. ఆ తర్వాత 1999 వరకు శ్రీ నారా చంద్రబాబునాయుడు సంస్కరణల సిద్ధాంతాన్ని అమలుపరుస్తూ తనదైన ప్రత్యేక శైలిలో పరిపాలన నిర్వహిస్తూ ప్రజా బాహుళ్యానికి సన్నిహితుడుగా, ఆప్తుడుగా పరిణతి చెందడం, తద్వారా రాజనీతికి వినూత్న ప్రయోజనాన్ని సమకూర్చడం గొప్ప అనుభవం. ఫలితంగా 1999 ఎన్నికలలో శ్రీ చంద్రబాబునాయుడుగారి నాయకత్వంలో తెలుగుదేశం అఖండ విజయాన్ని సాధించడం ఒక జాతీయ సంఘటనగా, అంతర్జాతీయ ఆసక్తికరంగా చోటుచేసుకున్న మంచి మార్పు. ఈనాటి వరకు అంటే గత ఎనిమిదిన్నర సం॥లలో తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం అన్ని రంగాలలో సాధించిన విజయాలు అపూర్వమైనవి. రాష్ట్ర మౌళిక సదుపాయాలను అత్యంత వేగంగా సమకూర్చడం జరిగింది.

విద్య, వైద్య, సాగునీరు, త్రాగునీరు, రోడ్డు రవాణా, విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి-సరఫరా రంగాలలో గత దశాబ్దాల కాలంలో చేయలేని అభివృద్ధిని సాధించడం జరిగింది. పేదరికాన్ని గణనీయంగా తగ్గిస్తూ ప్రాంతీయ అసమానతలను తొలగించడంపై ప్రత్యేక శ్రద్ధాశక్తులను చూపెట్టడం జరిగింది. ప్రభుత్వ ఆదాయాలను వెచ్చించడంలో, నూతన ప్రాధామ్యతలను ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. గడచిన ఎనిమిదిన్నర సం॥లలో తెలంగాణాప్రాంతం సాధించిన అభివృద్ధి అపూర్వమేకాక, ఆశ్చర్యకరమైన స్థాయికి చేరుకున్నది. స్థూలమైన ఈ క్రింది వాస్తవాలు ప్రాంతీయ అసమానతల తగ్గింపు లేక నిర్మూలన ఋజువుచేస్తాయి. ఆంధ్ర-తెలంగాణా ప్రజల మధ్య సృష్టించబడిన ప్రాంతీయ

అసమానతల అపభ్రంశాన్ని తొలగిస్తాయి.

చంద్రబాబునాయుడిగారి శాస్త్రీయమైన మానవీయ అభివృద్ధి విధానాలపట్ల ప్రజలలో ఏర్పడియున్న ఆదరాభిమానాలను ఆవిష్కరిస్తాయి. 1990-91 నుండి 94-95 కాలంలో అభివృద్ధి అంశాన్ని ఆ తర్వాత 95-96 నుండి 2002-2003 వరకు గల ఎనిమిది సం॥ల కాలంతో పోల్చుకోవడం ద్వారా సాధించిన అభివృద్ధి ప్రమాణాన్ని గమనించగలుగుతాము. మొదటిది కాంగ్రెస్ కాలం కాగా, రెండవది చంద్రబాబు కాలంగా విశ్లేషించడం ఉపయుక్తంగా ఉంటుంది.

పెరిగిన పెట్టుబడుల శాతం:

వ్యవసాయరంగాన్ని తీసుకోండి కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రం మొత్తంగా 301.17 కోట్లు ఖర్చు చేయబడగా, తెలంగాణకు 110.32 కోట్లు అనగా 36.83% ఖర్చు చేయడం జరిగింది. చంద్రబాబునాయుడుగారి పాలనలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 882.78 కోట్లు ఖర్చుచేయబడం జరిగింది. భారీ నీటివనరులను చూడండి కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్ర మొత్తంగా రూ.1691.25 కోట్లు ఖర్చుచేయబడగా తెలంగాణకు 484.35 కోట్లు అనగా 28.64% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. అదే చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 4794.48 కోట్లు ఖర్చు చేయబడగా తెలంగాణ ప్రాంతంపై 953.81 కోట్లు అనగా 43.89% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. మధ్యతరహా నీటిపారుదలపై కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రం మొత్తంగా 89.52 కోట్లు వెచ్చించగా తెలంగాణపై 23.16 కోట్లు అనగా 25.87% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. ఇదే చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 586.79 కోట్లు ఖర్చుచేయబడగా తెలంగాణపై 301.01 కోట్లు అనగా 29.67% ఖర్చు చేయడం జరిగింది. చిన్న నీటివనరులకు కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 186.73 కోట్లు ఖర్చుకాగా తెలంగాణ ప్రాంతంలో 79.96 కోట్లు అనగా 42.82% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. చంద్రబాబుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 1126 కోట్లు వెచ్చించగా తెలంగాణపై 518.75 కోట్లు అనగా 46.07% వెచ్చించడం జరిగింది.

పరిశ్రమలు తీసుకోండి. కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 63.03 కోట్లు ఖర్చు చేయబడగా తెలంగాణపై 10.37 కోట్లు అనగా 16.45% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. మరి చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 64.82 కోట్లు ఖర్చుచేయబడగా తెలంగాణపై 24.61 కోట్లు అనగా 37.96% ఖర్చుచేయడం జరిగింది.

ప్రాథమిక విద్య తీసుకోండి. కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 4899.55 కోట్లు ఖర్చుచేయగా తెలంగాణపై 1890.72 కోట్లు అనగా 38.68% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 16155 కోట్లు ఖర్చుచేయబడగా తెలంగాణపై 6,789.95 కోట్లు అనగా 42.03% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. ఇంటర్

మీడియట్ విద్య చూడండి. కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 422.73 కోట్లు ఖర్చుకాగా తెలంగాణాపై 153.40 కోట్లు అనగా 36.29% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. అదే చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రంలో 1553.38 కోట్లు ఖర్చుచేయబడగా తెలంగాణాపై 627.25 కోట్లు అనగా 40.38% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. సాంకేతిక విద్య తీసుకోండి. కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 314.46 కోట్లు ఖర్చుపెట్టగా తెలంగాణాపై 200.77 కోట్లు అనగా 63.84% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. అయితే చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 904.81 కోట్లు ఖర్చుపెట్టగా తెలంగాణాలో 623.16 కోట్లు అనగా 68.09% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. ఆరోగ్యమే తీసుకోండి. కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రం మొత్తంగా 768.18 కోట్లు ఖర్చు కాగా తెలంగాణాలో 294.28 కోట్లు అనగా 38.31% ఖర్చు చేయడం జరిగింది. చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 2484.50 కోట్లు ఖర్చుకాగా తెలంగాణాపై 1006.80 కోట్లు అనగా 40.52% ఖర్చుచేయడం జరిగింది. ఈ విధంగా పైన ఉదహరించిన ముఖ్యమైన శాఖలే కాక అన్ని శాఖలలో కూడా కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఖర్చు చేయబడ్డ మొత్తం తక్కువగా నుండడం తెలంగాణాపై ఖర్చుచేయబడిన మొత్తం కూడా తక్కువగా నుండడం చూడగలుగుతాం. అదే చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంతో పోల్చినపుడు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆయాశాఖలపై చేయబడిన ఖర్చులు ఇతోధికంగా పెరిగినవి. చాలా సందర్భాలలో 2, 3 రెట్లకు పెరిగినవి. తెలంగాణాపై చేయబడిన ఖర్చులు సుమారు 40 నుంచి 45 శాతాన్ని అందుకున్నవి.

విద్యుచ్ఛక్తి, నీటిపారుదల రంగాలు ఇంకా సూక్ష్మంగా పరిశీలిద్దాం. విద్యుచ్ఛక్తి స్థాపిత శక్తి కోస్తా జిల్లాలలో 3334.09 మెగావాట్లు ఉండగా, రాయలసీమలో 1434.73 మెగావాట్లు ఉంది. తెలంగాణాలో 3653.51 మెగావాట్లతో మొత్తానికి 43.38% ఉంది. విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి, సరఫరా మరియు పంపక రంగాలలో శ్రీ చంద్రబాబునాయుడుగారు 100 మాసాలలో 1836.47 కోట్లు కాగా, రాయలసీమ జిల్లాలలో 1451.55 కోట్లు ఉండింది. తెలంగాణాలో 7362.14 కోట్లతో మొత్తంపై 69.13% వెచ్చించడం జరిగింది. దీనిని ఎవరు కాదనగలరు? విద్యుచ్ఛక్తి రంగంలో వ్యవసాయానికి ఇవ్వబడిన సబ్సిడీ మొత్తం 100 మాసాల చంద్రబాబుగారి పరిపాలనలో పరిస్థితి ఇలా ఉంది. కోస్తా ప్రాంతానికి 3767 కోట్లు సబ్సిడీ ఇవ్వగా రాయలసీమకు 3,690 కోట్లు ఇస్తూ మొత్తంపై 58.31% వెచ్చించడం జరిగింది. కళ్ళున్నవారెవరైనా దీనిని గమనించలేరా? చంద్రబాబు వందమాసాల పాలనలో కొత్తగా ఇవ్వబడిన వ్యవసాయ విద్యుత్ కనెక్షన్ల సంఖ్య చూడండి. కోస్తాలో 1,27,753; రాయలసీమలో 1,26,837; అదే తెలంగాణాలో 4,21,748 ఇవ్వబడ్డాయి. ఈ విధంగా మొత్తం వ్యసాయ కనెక్షన్లు 31-10-2003 నాటి కోస్తాలో 4,12,417; రాయలసీమలో 5,01,241; తెలంగాణాలో 13,68,487 ఉన్నాయి. ఒక్క తెలంగాణాలోనే 59.96% ఉన్నాయి.

నీటిపారుదల విషయం పరిశీలిద్దాం. 1989-94 సం॥రాల కాంగ్రెస్ పరిపాలనలో నూతనంగా సాగులోకి తేబడిన భూమి, తెలంగాణా ప్రాంతంలో 54,700 ఎకరాలు; ఆంధ్రలో 71,200 ఎకరాలు; రాయలసీమలో 31,700 ఎకరాలు ఉండగా శ్రీ చంద్రబాబునాయుడుగారి పాలనలో నూతనంగా సాగులోకి తేబడిన భూమి తెలంగాణాలో 4,45,600 ఎకరాలు; ఆంధ్రలో 4,07,557 ఎకరాలు మరియు రాయలసీమలో 1,56,605 ఎకరాలు ఉన్నవి. తెలంగాణాలో ఎక్కువ సాధించినవి గమనార్హం. 1989-94 అనగా కాంగ్రెస్ పాలనలో నీటి వనరులపై తెలంగాణాలో 835.64 కోట్లు; రాయలసీమలో 918.41 కోట్లు; ఆంధ్రలో 625.58 కోట్లు ఖర్చుపెట్టడం జరిగింది. అదే చంద్రబాబునాయుడుగారి పాలనలో తెలంగాణాలో 3851.26 కోట్లు; రాయలసీమలో 3,023.79 కోట్లు; ఆంధ్రలో 1989.61 కోట్లు ఖర్చుపెట్టడం జరిగింది. ఈవిధంగా కేంద్ర, రాష్ట్ర వనరులతోపాటు, ప్రపంచబ్యాంకు తదితర అంతర్జాతీయ సంస్థల నుండి అప్పులు చేసి నీటిపారుదల రంగాన్ని అభివృద్ధిచేసిన వాస్తవం కండ్లకు కట్టినట్లుగా కనపడుతుంది. కాంగ్రెస్ కాలంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 2379.63 కోట్లు ఖర్చుకాగా శ్రీ చంద్రబాబునాయుడుగారి కాలంలో 8864.66 కోట్లు ఖర్చుచేసి చూపెట్టడం జరిగింది.

పైన పోల్చబడిన కాలపరిమితిలో కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశాల మధ్య తేడా స్పష్టంగా నున్నప్పటికీ వెనుకబడిన తెలంగాణాపై వెచ్చించబడిన మొత్తం యొక్క శాతం హెచ్చుగానుండడం గమనార్హం.

ఆంధ్ర రాష్ట్ర అవతరణ తర్వాత నుండి అనగా 47 సం॥ల సుదీర్ఘ కాలంలో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని వివిధ ప్రాంతాల మధ్య ఏర్పడియుండిన తారతమ్యాలు మొదలు కొద్దికొద్దిగా ఇటీవలి కాలంలో త్వరితగతిని చెరిగిపోవడం జరిగింది. 6,7 లక్షల జనాభా కలిగిన జంటనగరాలు 75 లక్షలకు మించిపోతున్నవి. రాష్ట్రవ్యాపిత పర్యాటక పరిస్థితి, సరుకుల రవాణా స్థితిగతి అత్యంత వేగంతో అభివృద్ధిచెందింది. సంబంధ బాంధవ్యాలు కూడా విశేషంగా పెరిగినవి. మానసిక అభిమానాలు అభివృద్ధి చెందినవి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే రాష్ట్రప్రజల మధ్య ప్రాంతీయతత్వ అపోహలు, అనుమానాలు చెరిగిపోయినవి. సమగ్రత గణనీయంగా పెరిగింది. ఆంధ్ర రాష్ట్రం సమైక్యతతో అభివృద్ధి వేగంలో ఇతర రాష్ట్రాలతో పోటీపడుతూ ముందుకు దూసుకుపోతున్నది. వివిధ రంగాలలో చేపట్టబడిన వ్యవస్థాగత సంస్కరణలు, ప్రాధాన్యతల సంస్కరణలు, మౌళికరంగంపైన పెద్ద ఎత్తున పెట్టబడిన పెట్టుబడులు ఈ మంచి ఫలితాలకు మూలం. విజన్ 2020 ఆధారంగా అభివృద్ధి, అభ్యుదయంపై తదేక దృష్టిని కేంద్రీకరించడం వలన ఇది సాధ్యపడింది. బడుగు, బలహీన వర్గాలు, దళితులు ముఖ్యంగా మహిళలను సాధికారం చేసే బృహత్ ప్రయత్నం ప్రజాసామాన్యంలో విప్లవాత్మక మార్పులకు దోహదం చేస్తున్నది. దేశ, విదేశాల నిపుణులు ఈ సంస్కరణ సహిత పరిపాలనను చూచి హర్షిస్తున్నారు.

అనతికాలంలోనే ఆంధ్రప్రదేశ్ అక్షరక్రమంలో అగ్రగామిగా అవతరిస్తుందని ఆశీర్వాదిస్తున్నారు.

ఈ నేపథ్యంలో సంస్కరణలను వ్యతిరేకిస్తూ సరళీకరణ, ప్రపంచీకరణ, ప్రయివేటీకరణలను గుర్తించ నిరాకరిస్తున్న పక్షాలన్నీ తెలుగుదేశం సాధిస్తున్న ప్రగతిని అడ్డుకోవడానికి విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి. విశాలాంధ్ర సాధనలో దాన్ని సుస్థిరం చేయడంలో ప్రముఖపాత్రను పోషించిన వామపక్షాలు, తెలంగాణా కాంగ్రెస్‌లోని బలమైన పక్షం ప్రత్యేక తెలంగాణా వాదాన్ని బలపర్చే దిశలో తమ ప్రయత్నాలను కొనసాగించడం యాదృచ్ఛికం కాదు. ఒకనాడు ప్రత్యేక తెలంగాణావాదం కాంగ్రెస్‌లో పదవుల సాధనకై ఎత్తుగడగా ఉపయోగించబడితే ఈనాడు పదవులతోపాటు దేదీప్యమానంగా అభివృద్ధిని సాధిస్తున్న బహుముఖ సంస్కరణలను నిరోధించడానికి ఈ ప్రత్యేక తెలంగాణావాదం ఒక ఆయుధంగా ఉపయోగించబడుచున్నది. కరుడుగట్టిన, కాలదోషం పట్టిన, ఆచరణలో విఫలత చెందిన ఆలోచనలను సంస్కరించుకోలేని రాజకీయశక్తులు గత్యంతరం లేక ఒక కూటమి ఏర్పాటుకై సంసిద్ధం కావడం జరుగుచున్నది. రానున్న ఎన్నికలలో సీట్ల సర్దుబాటు, అవగాహన, వివిధరకాల పొత్తుల ఆలోచనలు వీరి మధ్య విస్తృతంగా, బలంగా కూడా చోటుచేసుకుంటున్నవి. ఏది ఏమైనా ఉత్పత్తి శక్తుల పెంపకం, ఉత్పత్తిని, ఉత్పాదకతను పెంచుకోవడం, సాంఘిక న్యాయం, సమతుల్య అభివృద్ధిని లక్ష్యంగా పెట్టుకోవడం తత్ఫలితంగా పేదరికాన్ని తీవ్రంగా తగ్గించడం, ప్రాంతీయ అసమానతలను చెరిపివేయడం తెలుగుదేశంపార్టీ అనుసరిస్తున్న రాచమార్గం. దీనిని ఓడించడం రాజకీయ ప్రతీపశక్తుల పల్లకాదు. కేవలం పదవీ వ్యామోహపీడితులైన వేర్పాటువాదులతో అసలు కాదు. తెలంగాణా ప్రజలు సామ్రాజ్యవాదం, పూర్వజాతిజన్మ వ్యతిరేక విప్లవాత్మక పోరాటాలలో విశేష అనుభవాలను సాధించినారు. సువిశాల రాజకీయ ఐక్యతతో అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులను ఓడించే విద్యను నేర్చుకున్నారు. అనన్య సామాన్యమైన త్యాగాలతో అభివృద్ధి పథాన్ని ఎన్నుకున్నారు. అందుకే “వీర తెలంగాణ నాది-వేరు తెలంగాణా కాదు” అని అన్నాడు మన సి.నా.రె.

